

deri, hvorved det nedsatte Tollden paa mange forskellige Varer meget betydeligt; men da man mente, der skulde bringes nogen Kompensation tilveie, gav man Anvisning paa Baiersskøl. Dengang anslog man Produktionen til 100,000 Td. Altsaa, 6 Aar efter var Produktionen stegen til det Dobbelte. Folkethingets Betænkning kom imidlertid ikke til videre Behandling, og det var kun en Antydning, Folkethinget dengang gav af den Maade, hvorpaa man skulde søge Kompensation. Det foreslog Tollden sat til 8 Kr., siger og skriver otte Kroner pr. Tønde baiersk Öl. Regjeringen tog det ad notam og lod gjennem sine Embedsmand udarbejde et Forslag til et Skat paa Öl, men det blev ikke forelagt. Thi den daværende Generalstatedirektør gjorde, idet han fremsendte sit Udkast til en saadan Lov, opmærksom paa, at det vilde være en meget vanskelig Lov at gennemføre, at der var mange forskellige Mangler derved. Regjeringen forelagde derfor ikke Forslaget dengang, men fremsendte det blot til Meddelelse. Det findes imidlertid i Rigsdagstidenden for den Tid, og dersom ærede Medlemmer ville gjøre sig nogen Meilighed og se det igjennem, ville de finde, at dengang foreslog man Staten lagt paa „Urten“, men der var i Virkeligheden saa mange Kauteler og Omstændigheder ved denne Skats Opdræven, at det vistnok var med god Grund, at den daværende Generalstatedirektør sagde, at han ikke turde tilraade den. I det daværende Udkast var Skatten foreslaaet til 5 Kr. 60 Ore pr. Td. Öl, og man anslog Produktionen eller Forbrugen deraf til 100,000 Tdr. Nu komme vi endelig til 1882, altsaa 10 Aar efter. Nu har Regjeringen forelagt det nærværende Lovforslag. Efter Regjeringens Motiver er Produktionen sat til 350,000 Tønder, medens den, efter hvad Udvalget har tænkt sig, maa sættes til 400,000 Tønder. Ærede Medlemmer ville altsaa se, at, hvad det dreier sig om her, er et Skatteobjekt, som er i meget stor Udvikling, og det er Grunden til, som ogsaa den ærede Minister har indrømmet, at man maa vise megen Barsomhed med Hensyn til, paa hvilken Maade man vil paalægge Skatten. Anskuelserne derom ere meget forskellige. Man overlader naturligvis de lovgivende Myndigheder at bestemme Skatternes Størrelse; det skal Producenten, og det skal Forbrugeren finde sig i; men een Ting har Producenten grundet Krav paa, og det er at være fri for enhver hæmmende Indflydelse i Udøvelsen af sin Industri. Det, erkjender jeg, vil ikke kunne tilveiebringes ved det af Regjeringen forelagte Lovforslag eller paa en Art eller Maade, som gaar i denne Retning. Derimod er det ganske sikkert, at ved den Udvei, som Udvalget har foreslaaet, nemlig Selvangivelse, er der ingen som helst hæmmende Indflydelse lagt paa Producenten; han kan tage det bedste Materiale, det fletteste Mate-

riale, Mais, Dextrin eller hvad Pokker han vil, han standses ikke paa nogen Maade i Udøvelsen af sin Industri. Det er selvfølgelig — hvad jo ogsaa den ærede Ordfører allerede har udvillet — at denne Industri i teknisk, i kemisk Henseende er gaaet meget betydelig frem i de senere Aar, og der er ikke Spørgsmaal om, at den jo er i en Udvikling, som man vel skal tage sig iagt for at gjøre nogen som helst Indskrænkning i. Det er egentlig den væsentligste Grund, hvorfor jeg personlig har været med til at slutte mig til den Dagsorden, som er stillet. Den ærede Minister gjorde en hel Del Indvendinger derimod, hvis Besvarelse jeg villig skal overlade til den ærede Ordfører, hvis han finder sig foranlediget dertil, skjøndt jeg finder, at der efter den ærede Ministers Slutningsbemærkning ikke er saa megen Anledning til at indlade sig derpaa.

Da jeg har Ordet, kan jeg dog ikke undlade at gjøre endnu et Par Bemærkninger og for det Første da denne: Den ærede Minister gjorde meget stærkt gjældende, at Produktets Verdi var det, som egentlig burde beskattes; men det undrer mig at høre den ærede Finansminister i denne Sag saa bestemt fastholde, at det er Produktets Verdi, som egentlig skal beskattes, medens der jo foreligger en Toldblo, hvorefter det vitterlig er aldeles umuligt at beskaffe Verdien. De fine Cigaretter, som koste 20, 30 eller 40 Ore, koste ligesaa meget i Told som de, der kun koste 1 à 2 Ore, de finere Manufakturvarer koste ligesaa meget som de simplere, og saaledes ogsaa med Kaffe og The; kort sagt, Verdibestating er ikke paa noget Punkt gjennemført. Efter de Dølysninger, som den ærede Minister meddeler i Notiberne, vil det ses, at der kommer noget Forunderligt frem. Netop et Par af de Ølforter, som jeg tilfældigvis ved ere de dyreste Ølforter her i Landet, nemlig Albani Lagerøl, Tuborg-Pilsner og Alliance-Pilsner, ere de svageste Ølforter med Hensyn til Alkoholmængden. Det er ikke Alkoholmængden, som giver Øllet dets Verdi, men den forskjellige Smag. Een Brygger leverer stærkt Öl og en anden svagere, det er virkelig ikke det, som det kommer an paa; det, det kommer an paa, er, at man faar Skat af de finere Ølforter, som blive bryggede; om det er stærkere eller svagere, lægger jeg grumme liden Vægt paa. Naar den ærede Minister sammenholdt Amerika med Danmark med Hensyn til Besvigelser, da tror jeg egentlig ikke, at man kan stille de to Racor, om jeg saa maa sige, sammen med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det er en afgjort Sag, at hos os ligger der i Virkeligheden ikke nogen som helst Tendens til at ville besvige; det er, Gud ske Lov, kommet saa vidt her, mine Herrer, at Handelsstanden i sin Almindelighed betragter det som infamerende at begaa Toldsvig. Det er ganske vist, at man ikke kan gaa saa vidt, som den ærede Minister antydede — det kan ikke